

Oci Tradicions urbanes

Reportatge

El diumenge a la pineda requereix una bona preparació: neveres plenes, taules i cadires i, per fer la migdiada, hamaques i una bona ombra ■ PERE VIRGILI

Els últims de la pineda

REDUCTE • La pineda de Llevant Mar de Gavà encara acull els diumenges d'estiu habitants de Barcelona i de l'àrea metropolitana que hi passen el dia **AMENAÇA** • El creixement urbanístic anuncia la desaparició d'un espai on ara també sovintegen immigrants llatinoamericans i de l'Europa de l'Est

Josep Ferrer
GAVÀ

L'espessa pineda que hi ha entre Castelldefels i Gavà i els càmpings situats a peu de la C-31, l'autovia de Castelldefels, han estat i són el lloc d'esbarjo de molts barcelonins i habitants de l'àrea metropolitana per passar-hi el cap de setmana. El creixement urbanístic, que ha reduït la pineda a la mínima expressió, i la desaparició de gairebé totes les zones d'acampada –ara només queda el Tres Estrelles a Gavà– han convertit aquesta zona costanera en un lloc molt preuat i buscat. “Abans anàvem a Castelldefels, però hem hagut d'anar tirant cap a Barcelona a mesura que anaven construint”, explica Juan Fernández, que fa més de 30 anys que passa molts diumenges d'estiu en aquest indret, “tota la temporada des del març fins a l'octubre”.

Una de les amigues d'en Juan, la italiana Bonucchi, s'entristeix en saber que el lloc on s'estan ara, la pineda de Llevant Mar, a Gavà, té els dies comptats. “M'acabes d'espallar el diumenge”, ens diu en assa-

bentar-se de la notícia. “Al final ens haurem de quedar a casa”, afirma mentre juga una partida de cartes amb els amics.

Si bé l'especulació urbanística i les diverses infraestructures que s'estan fent a la zona han anat reduint la pineda, els costums i les activitats no han canviat gaire: jugar a cartes, jeure, escoltar música o futbol a la ràdio, banyar-se a la platja i, sobretot, cruspir-se un bon àpat que és la veritable excusa per desplaçar-se en cotxe a aquest indret –molt poca gent ho fa en transport públic– i reunir-se amb família i amics.

Han passat els anys, però els costums han canviat poc: platja, un bon àpat, migdiada, cartes i futbol a la ràdio

Sí que es nota, però, un canvi en el perfil de les persones que fan ús d'aquest espai. Les més grans acostumen a ser els immigrants que van arribar a Catalunya durant la dècada dels 60 i que, malgrat el pas dels anys i els inconvenients, no han perdut aquest costum. En canvi, les

famílies més joves, les que van amb la canalla, solen ser llatinoamericans i persones vingudes de països de l'Europa de l'Est. I això també es nota en alguns hàbits, sobretot a l'hora de descansar, ja que les hamaques s'han convertit en una imatge habitual. “És el costum que tenim als nostres països i aquí, estirats a les hamaques, estem millor que a terra, que fa molta calor”, explica l'equatorià, resident a l'Hospitalet de Llobregat, Luis Borja.

La consciència mediambiental i, sobretot, les restriccions imposades per l'Ajuntament de Gavà sí que han fet variar alguns dels costums. Els cotxes ja no poden entrar dins la pineda i s'han de deixar en els carrers del voltant, sovint de manera incorrecta per la manca d'espai, cosa que provoca les queixes dels veïns del barri. La mesura, aplicada des de fa uns anys pel consistori gavanenc, s'ha adoptat en part per evitar que les prostitutes de l'autovia utilitzin l'indret amb els seus clients.

Tampoc s'hi pot fer foc –tret d'alguna comptada barbacoa– per evitar incendis, amb la qual cosa la gent porta el menjar preparat de casa. Truita de patates, llom arre-

1 únic càmping, el Tres Estrelles, sobreviu entre Gavà i Castelldefels, una zona que fa uns anys era el destí de milers de campistes de Barcelona i rodalies.

30 anys fa que ciutadans com Juan Fernández passen els diumenges d'estiu a les pinedes de Castelldefels i, ara ja, només de Gavà.

bossat, embotit i guisats regats amb cervesa, sangria, *tinto de verano* i refrescos conformen el menú que sovint es comparteix amb les diferents famílies que s'hi reuneixen, com els portuguesos Félix, Rodrigues i Santos, que posen en comú tot el que porten de casa. “Fa anys que hi venim i ens hi estem des del març fins que comença a fer fred, tret de les setmanes que anem de vacances a Portugal”.

El mateix fan els Hernández i els Vázquez, dues famílies de Viladecans que durant anys s'han estat al càmping La Ballena Alegre, però que ara s'han de conformar amb passar el diumenge a la pineda. Ells, igual que la majoria, es queixen del mateix: la brutícia que hi ha en aquest indret. “Cada setmana hem de netejar el lloc on ens volem posar”, expliquen, assegurant que quan marxen, en caure la tarda de diumenge, ho deixen tot net com una patena. Argument que fan servir tots els que fan aquest retret. “Cal que l'Ajuntament o qui sigui ho netegin i que mantinguin aquestes pinedes perquè cada cop hi ha menys zones verdes i al final no sabrem on anar”, reflexionen els habituals. ■